

a školním dozorcem, 1815 čestným kanovníkem. Vydal mj. r. 1812 Methodní knihu (Methodenbuch), jež nahrazovala starší Felbigerovu knihu tétož jména. Odpovídala již nově tehdy organizaci rakouských škol a metodice učebných předmětů podle zásad Školního kodexu (Schulkodex) zavedeného r. 1806. Za přednost Hyeovy knihy se pokládá zdůvodnění metod pedagogickou psychologií a využívání principu názornosti. Dporučovala cvičit paměť, představitost a soudnost žáků a nezapomínala ani na citovou stránku ve výchově. R. 1820 byl z této hojně užívané knihy pořízen stručný výtah, který byl však brzy zastíněn další Methodní knihou Josefa Peitela.

HYHLÍK František (1905 - 1981)

Český pedagog a psycholog. Narodil se 20. 10. 1905 v Loukonosech u Nového Bydžova, v rodině tesaře. Studoval nejprve na pražské technice a později na Karlově univerzitě matematiku s deskriptivní geometrií. Působil pak jako středoškolský profesor krátce v Turnově a poté osm let na Slovensku. R. 1939 byl uvolněn pro odbornou a vědeckou činnost v Ústavu lidské práce v Praze, později přejmenovaném na Československý ústav práce. Zde se stal přednostou odboru pro pracovní výchovu. Po zrušení tohoto ústavu přešel r. 1951 jako učitel na Vojenskou akademii a od r. 1956 přednášel kromě toho psychologii a pedagogiku pro studenty knihovnictví na Karlově univerzitě, kam pak přešel na tamní katedru knihovnictví r. 1958. R. 1962 se ujal vedení katedry psychologie a pedagogiky na fakultě osvěty a novinářství a r. 1963 byl jmenován řádným profesorem. Jeho katedra se od r. 1968 stala oborovým pracovištěm pro nový tehdy studijní obor "výchova a vzdělávání dospělých", v němž mohl uplatnit své celoživotní zkušenosti. Byl také dlouholetým úspěšným členem dobrovolné vědecko-popularizační společnosti zvané "Socialistická akademie" a platil za jednoho z nejlepších šířitelů pedagogické a psychologické osvěty orientované na výchovu a sebevýchovu mládeže i dospělých pro povolání i pro život.

Ze spisů: Výchova učňů a mladistvých dělníků (s M. Adamcovou), 1944. - Didaktika pro učitele vojenských škol, 1955. - Metodika populárně-vědecké přednášky, 1956. - Četba a její vliv na utváření osobnosti. - Metodika vzdělávací a výchovné činnosti mezi dospívající mládeží, 1961. - Výchovný význam vedoucího hospodářského pracovníka, 1962. - Psychologie čtenáře, Bratislava 1963. - Základy pedagogiky a úvod do výchovy dospělých, 1963. - Umíte studovat? (s K. Škodou), 1964. - Obecná psychologie pro vedoucí školních a osobních oddělení, 1966. - Osobnost' osvetového pracovníka, Bratislava 1969.

CHALASIŃSKI Józef (1904 - 1979)

Polský sociolog. Narodil se 17. 2. 1904 v Rudniku. Univerzitní studium ukončil v Poznani, kde získal doktorát. Od r. 1937 působil jako profesor Svobodné polské univerzity (Wolnej Wszechnicy Polskiej), v letech 1945-62 byl profesorem Lodžské univerzity. R. 1952 se stal členem Polské akademie věd. Jako profesor Varšavské univerzity působil v letech 1969-74. Zabýval se různými sociologickými otázkami, ale především sociologií kultury, sociologií výchovy a osvěty a sociologií vesnice. Zemřel 5. 12. 1979.

Spisy: Wychowanie w domu obcym jako instytucja społeczna, 1928. - Drogi awansu społecznego robotnika, 1931. - Szkoła w społeczeństwie amerykańskim, 1936. - Społeczeństwo i wychowanie, 1948. - Kultura i naród, 1968. - Rewolucja młodości, 1969.